

Sygn. akt III A Ua 200/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2014 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Josiak
Sędziowie:	SSA Stanisława Kubica SSA Barbara Staśkiewicz (spr.)
Protokolant:	Robert Purchalak

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z wniosku A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wypłatę emerytury

na skutek apelacji A. P.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

z dnia 11 grudnia 2013 r. sygn. akt VII U 1304/13

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy wyrokiem z dnia 11 grudnia 2013 r. oddalił odwołanie A. P. od niewydanej decyzji przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. na wniosek z 4 grudnia 2012 r. o wypłatę emerytury.

Sąd Okręgowy ustalił:

Wnioskodawca pozostając w zatrudnieniu w Urzędzie Miasta P. w dniu 4 października 2008 r. złożył wniosek o emeryturę.

Decyzją z 14 listopada 2008 r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury począwszy od 14 października 2008 r. Wyplata świadczenia została zawieszona z powodu kontynuowania przez wnioskodawcę zatrudnienia.

Decyzją z 29.03.2011 r. podjęto wypłatę po przeliczeniu świadczenia, ponieważ wnioskodawca wykazał rozwiązanie stosunku pracy z dniem 28.02.2011 r.

W dniu 4.12.2012 r. wnioskodawca powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13.11.2012 r. złożył w ZUS wniosek o wypłatę zaległych świadczeń emerytalnych od 9.01.2009 r. do 31.12.2010 r.

Organ rentowy odmowną decyzję w tym zakresie wydał dopiero 4.12.2013 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji odwołanie wnioskodawcy uznał za bezzasadne. Przyznał, że decyzja organu rentowego została wydana z naruszeniem terminów do wydania decyzji.

Wnioskodawca powoływał się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 r. (K 2/12). Jednak wyrok Trybunału nie ma zastosowania do wnioskodawcy, ponieważ obejmuje wyłącznie grupę emerytów, którzy nabyli prawo do świadczenia w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Byli to emeryci, którzy nabyli prawo do jednoczesnego świadczenia pracy i pobierania emerytury. Wnioskodawca z uwagi na datę nabycia prawa do emerytury takiego prawa nie nabył.

Apelację od wyroku wywiódł wnioskodawca zaskarżając go w całości, zarzucił:

- naruszenie Konstytucji RP poprzez naruszenie zasady niedziałania prawa wstecz, ochrony praw nabytych i ochrony zaufania obywateli do państwa.

Wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Odpowiedzi na apelację nie złożono.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona.

Wnioskodawca domagając się wypłaty zawieszony emerytury w okresie od stycznia 2009 r. do grudnia 2010 r., powoływał się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 r. (K 2/12) ogłoszony w Dz. U. 2012/1285. Trybunał uznał w przywoływanym wyroku, że art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103 a ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającą z art. 2 Konstytucji RP.

Uściślając tezę powyższego wyroku w uzasadnieniu Trybunał wprost wskazał, że wyrok dotyczy grupy osób, które prawo do emerytury nabyły w przedziale czasowym od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.

Wnioskodawca, co pozostaje poza sporem, w tej grupie się nie mieści, ponieważ prawo do emerytury uzyskał w październiku 2008 r., kiedy jednoczesne zatrudnienie wykluczało wypłatę świadczenia. Czego potwierdzeniem jest uzyskanie prawa z jednoczesnym zawieszeniem wypłaty emerytury.

Zatem wnioskodawca nie nabył prawa do świadczenia przy jednoczesnym pozostawaniu w zatrudnieniu, tak jak to miało miejsce w stosunku do osób, które przeszły na emeryturę od dnia 8 stycznia 2009 r., czyli od dnia wejścia w życie przepisów ustawy z 21.XI.2008 r. o emeryturach kapitałowych. Do kolejnej zmiany doszło poprzez art. 6 i art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw z dniem 1

stycznia 2011 r. wprowadzającej zapis, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Organ rentowy zawieszał też wypłatę emerytury wnioskodawcy w styczniu 2009 r., jednak z powodu przekraczania przez niego górnej granicy osiąganego dochodu jaki dopuszcza ustawa. Wnioskodawca potwierdził ten fakt na rozprawie przed Sądem Apelacyjnym.

Nie ma zatem żadnego tytułu do wypłaty wnioskodawcy dochodzonych świadczeń. Zresztą, co do wnioskodawcy, organ rentowy nie wydał decyzji w trybie art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych.

Wyrok Sądu I instancji odpowiada więc prawu, a apelacja wnioskodawcy podlegała oddaleniu na mocy art. 385 kpc.